

DE KOLFBROEDER.

Orgaan van de Nederlandsche Kolvers,
verschijnt op ongeregelde tijden.

Een woord aan de Kolvers.

Voor eenige jaren werd op eene Algemeene Vergadering van den Ned. Kolfbond het denkbeeld besproken, om voor dezen Bond een eigen orgaan te stichten. — Wij meenen dat het te Krommenie was en dat inleider was de heer W. Tensen, van Schellinkhout. — Het denkbeeld vond toen geen bijval en sedert is er niet meer over gesproken. Nadien werd de *Ned. Sport* het orgaan van den Bond, maar hoe bereidwillig de Redactie van dit blad ook is om alles van ons op te nemen en door het verstrekken van overdrukken gelegenheid te geven tot meerdere verspreiding van het gepubliceerde, toch vinden wij dit op den duur niet voldoende. De *Ned. Sport* wordt in lang niet algemeen genoeg gelezen door de Kolvers, zoodat veel van wat daarin wordt medegedeeld, niet komt onder de oogen van alle beoefenaars van ons gezellig spel. En toch kan het tegenovergestelde zooveel bijdragen tot het levendig houden en versterken van de onderlinge sympathie, tot het vaster hechten van den onderlingen band, en vooral tot opwekking van den lust tot het beoefenen van ons spel, ook door nieuwe Kolvers.

Daarom hebben wij besloten dit eerste nummer uit te geven van »De Kolfbroeder», een naam zoo goed geschikt voor ons doel, omdat daardoor reeds wordt aangetoond hoezeer het kolfspel verbreedt! Moge het blad Uw aller instemming en genegenheid winnen; moge de medewerking welke zij zoozeer noodig hebben in ruime mate ons deel zijn, en vooral, dat een ieder, die maar iets gevoelt voor ons oud Hollandsch Kolfspel, zich haasten moge zich er op te abonneren, opdat ook de finantieele steun niet ontbreke. Men abonneere zich dus met een gerust hart, en wachte geduldig af, wanneer weer eens een nummer van »De Kolfbroeder» zal verschijnen!

Natuurlijk zullen wij zelf zooveel mogelijk ons best doen om alles mede te deelen wat op Kolfgebied voorvalt of voor de Kolvers belangwekkend is. Niettemin bevelen wij ons ook aan voor de mededeelingen en de medewerking van anderen, vooral van Kolfbroeders, en zullen wij steeds een groote plaats open hebben voor Ingezonden stukken, verslagen van wedstrijden enz.

Het is ons daarom aangenaam, reeds dit eerste nummer te kunnen versieren met een uitgebreid verslag van een pas gehouden wedstrijd, ons door een onzer goede kennissen gezonden. Dat velen dit voorbeeld volgen zullen en ook op deze wijze onzen arbeid verlichten, is de oprechte wensch van

De Redactie.

Feest te Spanbroek.

De jaarlijksche wedstrijd van den Nederl. Kolfbond zal ditmaal plaats hebben te Spanbroek. Er worden daar groote voorbereidselen gemaakt voor een echte feestviering, zooals we dat ook reeds in 1890 hebben beleefd. Nog meer dan toenmaals wil men echter doen, en er is daarvoor ook wel reden. De Kolfclub »De vier Éénen» toch viert dit jaar haar 25-jarig bestaan, en tegelijk jubileert de heer dr. van Balen Blanken verschillende keeren. Zoo is hij vooreerst de oprichter en 25 jaar lang Voorzitter van »De Vier Éénen». Dit is reeds een heuchelijk feit en volkomen waard feestelijk gevierd te worden. Wij wenschen de Club en haar Voorzitter dan ook van harte geluk met dit feest, en hopen dat haar levensvlam onverdoofd zal blijven, en haar bestaan tot in lengte van dagen zal blijven duren.

Maar zij zeiden reeds, dat de heer v. Balen Blanken nog andere jubilea viert, Zoo is hij tegelijker tijd gedurende 25 jaar als geneesheer te Spanbroek gevestigd, en tevens ook 25 jaar getrouwd. Men zou haast zeggen, dat dit alles teveel is voor één man, maar de heer v. B. Blanken is een energiek man, een sterke geest, en wij verbeelden ons dat hij met mannenmoed alles weerstaan zal, wat de ophanden zijnde feestdagen over hem zullen brengen. Wij van onzen kant bieden hem onze hartelijke, welgemeende gelukwenschen aan. Oprechtelijk hopen wij dat de Spanbroeksche kolvers, de Spanbroeksche ingezetenen en vooral de waardige en mede-jubileerende Echtgenoot van den heer v. B. Blanken zich nog lang zullen verheugen mogen in zijn bezit; en dat ook de geheele Nederlandsche kolfwereld, die den jubilaris kent, en ook dankbaar erkent, als den oprichter van den Nederlandschen Kolfbond, hem nog lange jaren mede aan haar hoofd moge zien, vol van geest en vol levenslust.

Zóó zij het!

De Wedstrijd.

De opening van den Wedstrijd zal plaats hebben op Zondag 17 September a.s. door den Voorzitter van den Ned. Kolfbond, den heer C. W. Vrendenberg, van Koog a/d. Zaan, in het lokaal »Piet Ruiter».

De wedstrijd is verdeeld als volgt:

A. Korpswedstrijd.

1. Een groote verguld zilveren Medaille, als 1e Korpsprijs, met 3 kleine zilveren Herinneringsmedailles voor de korpspelers (voor gomballen).

2. Een groote verguld zilveren Medaille, als Korps-

club »Gouda» den prijs niet wint, dan doet het zéker de club *De Reunie*.

Het zal een interessant schouwspel zijn.

Er was verluid, dat de kolvers uit Goes niet naar Spanbroek zouden komen, bevreesd als zij moesten zijn, het tegen Utrecht en de andere saijettenbalkolvers niet te kunnen houden.

Het blijkt echter achteraf, dat zij toch zullen komen.

’T was ook haast ongelooflijk !

Naar wij met genoegen vernemen, moeten ernstige pogingen worden aangewend tot het stichten van een Kolfbaan te Amsterdam. Voor eenigen tijd hebben daarover besprekingen plaats gehad, waarvan een goeden uitslag wordt verwacht. Natuurlijk zijn de finantieele bezwaren hier overheerschend, maar men deelt ons mede, dat de heer D. M. Kalker, een bekend ijverig beoefenaar van het Kolfspel aldaar, zijn finantieel sterke rug er onder zal plaatsen en aldus de stichting mogelijk wil maken. Dit doende, zou hij ongetwijfeld den dank van alle kolvers oogsten !

De Kolfvrienden uit Bolsward zaten onlangs danig in de war. Zoo gaarne zouden zij te Spanbroek den wisselprijs komen verdedigen, voor vier jaar door hen te Bolsward zoo eervol gewonnen. Nu komt echter H. M. de Koningin in September Bolsward bezoeken, tot groote vreugde natuurlijk van alle Bolswarders. Maar voor de Kolvers was deze vreugde niet onvermengd, omdat dit Kon. bezoek juist zou samenvallen met den wedstrijd. Zij hebben er echter wat op bedacht. Een deputatie is nl. gezonden naar Hare Majesteit, om de bezwaren kenbaar te maken en Haar te verzoeken, het bezoek acht dagen later te stellen. H. M. ontving de deputatie zeer vriendelijk en stond onmiddellijk het verzoek toe, Hare ingenomenheid met het Kolfspel betuigend, dat Zij zeide zeer goed te kennen, en wel door de verschillende medailles welke Zij reeds daarvoor geschonken heeft !

Nadat de deputatie, die als geschenken, een fraai schemerlampje en een groote eigengemaakte Bolswarder koek had meegebracht, gezellig bij H. M. gedineerd had, vertrok zij, ten zeerste voldaan over de ontvangst.

De Bolswarders zijn nu gered en kunnen naar Spanbroek komen, om de volgende week thuis weer feest te vieren.

Ingezonden.

Het is mij eene behoefte, Mijnheer de Red., in Uw blad eenige bijzonderheden medetedeelen over den grooten, goed geslaagden Kolfwedstrijd, welke wij dezer dagen hier te Zwabberbroek hebben gehad. U moet weten, dat wij in ons dorp onder elkaar een nationale Kolfbond hebben opgericht, en nu was de geheele Kolfwereld opgekomen, om deel te nemen aan ons feest. Er was trouwens reden te over voor feestviering, want behalve dat de wedstrijd zelf zijne aantrekkingskracht uitoefende op de kolvers, vierden wij tegelijkertijd verschillende merkwaardige gedenkdagen, door onzen geachten Voorzitter van de Kolclub, den heer Van der Planken, beleefd. Zoo vierden wij vooreerst het 25-jarig bestaan van onze club. »De Vier Tweeën»,

waarvan de heer Van der Planken oprichter en gedurende 25 jaar Voorzitter is; verder was hij 25 jaar als Docter in ons dorp, en tegelijk ook 25 jaar getrouwd enz. Erken nu zelf, dat wij groote en vele aanleiding tot feestviering hadden, en wij hebben dit ook geducht gedaan; het geheele dorp vierde ons feest ook mee. Op den ochtend van den grooten dag werden wij gewekt door het gelui onzer grootste en eenige klok, en spoedig daarna trokken twee trompetters, met hoogen hoed op en korte broek aan, door het dorp, alle inwoners door de liefelijke, ofschoon wat schelle toonen hunner muziek naar buiten lokkend. Vóór het met een eerepoort prijkende huis van den jubileerenden voorzitter hielden zij halt, en bliezen daar een hartroerend »Lang zal hij leven !»

Gij begrijpt dat door dit alles ons dorp in rep en roer geraakte, en toen al spoedig daarop de eerste gasten aankwamen, werden zij met gejuich begroet. Langzamerhand verzamelden de deelnemers aan het feest en aan den wedstrijd zich in ons lokaal »De Ruiter te paard», en toen nagenoeg allen daar bijeen waren, nam de Voorzitter van den Bond, de heer Vreugdenberg, het woord. In welgekozen woorden heette hij allen welkom, en wees op de groote reden tot blijde feestviering welke thans voor den Bond bestond, waar wij een zoo veelzijdigen jubilaris in ons midden hadden. Of neen, zoo zeide spreker, in ons midden was hij niet. Want een zachte wenk was hem gegeven, dat hij zich maar niet moest haasten met naar het feestlokaal te komen, omdat wij van plan waren hem af te halen. En op voorstel van den Voorzitter zou dit nu geschieden. Eerst was het plan geopperd om den jubilaris op een grooten, versierden wagen te zetten, of op een mooi opgetuigd paard, maar dit vonden anderen te ordinair; daarom zou men hem te voet naar het feestlokaal geleiden. En dit geschiedde. Voorop gingen al de jongens en meisjes van het dorp, daarop volgden de twee trompetters en daarachter het Bestuur van den Bond en al de andere Kolvers, wel honderdvijftig in getal. Men begrijpt dat al de Zwabberbroekers ons vergezelden, en zoo kwamen we in overgrooten getale voor het huis van den jubilerenden heer Van der Planken aan. Eerst getrompetter, toen groot gejuich en hoera!-geroep en daarop gingen de Voorzitter en het Bestuur naar binnen.

De jubilaris keek erg verrast (!), maar toen de Voorzitter hem de reden van onze komst had verklaard, stapte hij welgemoed naar buiten, luide begroet door alle aanwezigen.

In het feestlokaal had vervolgens de officieele begroeting en gelukwensching plaats, en bood de Voorzitter den jubilaris, dien hij ook huldigde als oprichter van den Kolfbond, namens het Bestuur een keurig geschenk aan, als herinnering aanden onvergetelijken dag, waarvoor deze in een schitterende toost zijn hartelijken dank betuigde en alle medegevers van het cadeau ten zijnen huize aan een vriendschappelijken maaltijd noodigde. Groot gejuich volgde daarop !

Toen deze plechtigheid was afgelopen, zeide de Voorzitter dat het nu tijd werd om te gaan kolven; met een opwekkend woord noodigde hij de deelnemers aan den wedstrijd uit, met het spel een aanvang te maken. Vóór dat dit kon geschieden, moest de dorps-

prijs, met 3 kleine zilveren Herinneringsmedailles voor de Korpsspelers (voor sajjetballen).

3. Groote bronzen Medaille als 2e Korpsprijs en 3 kleine bronzen Herinneringsmedailles, voor de Korpspelers (voor gomballen).

Deze medailles worden uitgelooft door het Hoofdbestuur.

4. Een Wisselprijs, uitgelooft door Dr. C. W. Vrederberg, Voorzitter van den Nederlandschen Kolfbond, te Koog a/d. Zaan, bestaande in een zeer groote zilveren Medaille van circa 15 cm. diam.

De Medaille wordt gewonnen door de club, die het hoogst aantal punten slaat. Zij wordt het eigendom van de club, die haar tweemaal achter elkander of driemaal in het geheel wint.

Bovendien ontvangt telken jare de winnende club een kleine zilveren Herinneringsmedaille, terwijl de korpsspeler, die van het winnende drietal de meeste punten heeft geslagen, een verguld zilveren Medaille ontvangt.

In 1901 gewonnen door Bolsward te Bolsward.

In 1902 door Zaanstreek, te Koog a/d. Zaan.

In 1903 door Recht door, te Alkmaar.

In 1904 door Zaanstreek, te Koog a/d. Zaan.

B. Personeele Wedstrijd.

1. Groote bronzen medaille, aangeboden door H. M. de Koningin der Nederlanden, Groote zilveren medaille, uitgelooft door het Hoofdbestuur en een Kunstvoorwerp.

2. Een Kunstvoorwerp.

3. » »

4. » »

5. » »

6. » »

7. Groote zilveren Medaille, aangeboden door H. M. de Koningin-Moeder.

Voor de meeste twaalfen in de eerste 2 seriën, geen prijswinnaar reeds zijnde.

8. Groote bronzen Medaille, aangeboden door Z. K. H. den Prins der Nederlanden.

Voor de hoogste serie in de eerste 2 seriën, geen prijswinnaar reeds zijnde.

9. Personeele Prijs (Kunstvoorwerp) aangeboden door den WelEd. heer R. J. Vos, Penningmeester van den Nederlandschen Kolfbond.

Voor den speler met Sajjetbal, die het hoogst aantal punten slaat in de eerste 2 series samen, mits geen prijswinnaar zijnde.

10. Groote zilveren medaille, uitgelooft door den WelEd. heer C. F. H. Klokke te Utrecht, Vice-Voorzitter van den Nederlandschen Kolfbond, voor het Buitengewone Lid, dat het hoogste aantal punten slaat in de 2 eerste series samen, mits geen prijswinnaar zijnde.

11. Groote zilveren Medaille, aangeboden door den Secretaris van den Nederlandschen Kolfbond, voor het Lid van de Kolf-Societeit »De Vier Eenen», dat het hoogst aantal punten slaat in de eerste 2 series te samen, mits geen prijswinnaar zijnde.

12. Groote zilveren Medaille, aangeboden door den WelEd. heer H. de Boer, Notaris te Hoogwoud, voor het lid der Kolf-Societeit »de Vier Eenen», dat de meeste Twaalfen slaat in de eerste 2 series samen, mits geen prijswinnaar zijnde.

13. Groot zilveren Medaille, aangeboden door den WelEd. heer Jasper Smit te Opmeer, voor het lid van het H.B.S., dat de meeste twaalfen slaat in de eerste 2 series samen, mits geen prijswinnaar zijnde.

14. Kleine zilveren Medaille als Juniores-prijs, uitgelooft door het Hoofdbestuur.

ALGEMEENE BEPALINGEN.

Art. 1. Er zullen drie series elk van 5 slagen worden gespeeld.

Art. 2. De drie voor den korpsprijs ingeschreven kolvers zullen tegelijk in de baan komen.

Art. 3. De behaalde punten gelden tevens voor den Personeelen Wedstrijd.

Art. 4. Behoudens buitengewone gevallen, ter beoordeeling van het Hoofdbestuur, zullen de deelnemers van meet af volgens de trekkingslijst spelen.

Art. 5. Bij den aanvang van de derde serie komt het korps, dat in de twee eerste series het hoogst aantal punten behaalde, het eerst in de baan en zoo vervolgens.

Na afloop van den Korpswedstrijd worden de tien spelers, die het hoogst staan, het eerst opgeroepen.

De wedstrijd wordt overigens door het Hoofdbestuur, in overleg met het Bestuur van de Kolf-Societeit »De Vier Eenen» te Spanbroek, geregeld naar omstandigheden.

Op Maandag 18 September zal ten 3 ure 's namiddags in een der zalen van het café »Piet Ruiter» de Algemeene Vergadering plaats hebben.

De Agenda daarvan bevat:

1. Opening der vergadering.

2. Mededeelingen.

3. Lezing en vaststelling der notulen van de vorige vergadering.

4. Rekening en verantwoording van den Penningmeester.

5. Verkiezing voor de periodieke aftreding van Bestuursleden. Aftredenden zijn de heeren: C. W. Eisma te Bolsward, M. J. Vincent te Schiedam, A. Lindhout te Goes en C. Bijpost te Dirkshorn.

6. Mededeeling van den Secretaris, welke clubs tot den Bond behooren, en vermelding van de namen der buitengewone leden.

7. Vaststelling van de plaats, waar de volgende Algemeene Vergadering zal plaats hebben en aanwijzing van de plaatsvervangster.

8. Bespreking van de belangen van den Bond.

9. Sluiting der vergadering.

Varia.

Men weet hoe naijverig de Kolvers van de club »Gouda» zijn, om den Korpsprijs te winnen. Zij vasten daartoe dagen lang vooraf, opdat zij geen hinder zullen hebben van hun *embonpoint*, oftewel bierbuikje, waarmee vooral de heeren Verhoeff en Polak erg sukkelen. Dank zij deze voorzorg, gelukte het hun dan ook dikwijls den prijs te behalen, maar het schijnt nu dat zij, bezorgd voor de eer van hun Vaderstad, nog een tweede kans willen scheppen om die eer te kunnen ophouden. Althans, inplaats van één komt nog een tweede club uit Gouda, en men wil dat dit Kolvers zijn van de bovenste plank. Als nu de

veldwachter komen om de baan te ontruimen, die vol Zwabberbroekers was gelopen. Daarna ving de wedstrijd aan. In 't begin werd niet mooi gespeeld, blijkbaar doordat de Kolvers nog te opgewekt waren door de treffende maar rumoerige plechtigheden. Later ging het beter, en toen de Zaankanter in de baan kwamen, kon men wel zien dat deze weer geheel opdreef waren; zij sloegen in hun eerste Serie niet minder dan 177 punten, dus elk het kolossale getal van 59 punten; het leek wel of zij hun bal aan een touwtje hadden en zoo naar den paal trokken. En nog waren zij niet te vreden; wij hadden er ieder 60 moeten hebben, meenden zij!

Des middags had het diner plaats bij den heer van der Planken, dat keurig en weelderig was. Tal van toosten werden daar uitgebracht, en ieder die den gastheer kent zal begrijpen, hoezeer hijzelf uitmuntte door zijn oratorische kracht.

Een der gasten, de heer V. Van Oosthuizen, begon een mooie toast op rijm aldus:

Vraagt het aan den Secretaris,
Of het niet waarachtig waar is
Dat ik dikwijls heb gezeid:
Nooit of in der eeuwigheid
Zullen wij dokter van der Planken
Geheel voldoende kunnen danken
Voor 't geen hij deed voor onzen Bond,
Dien hij, als zooveel and'ren, frisch en gezond
„Haalde" op dit wereldrond!
Want 't is toch een vaststaand feit,

Dat aan zijn doortastendheid

En aan zijn schoon initiatief —

Is dat niet mooi gezeid, wa' blief? —

't Bestaan is te danken van een Bond,

Zooals men nog geen tweede vond! . . .

Tot zoover was de spreker gevorderd, toen een luid gejuich voor het huis van den jubilaris ons stoorde. Men riep om den dokter, die zich daarop naar buiten begaf en daar het huldebetoon in ontvangst had te nemen van een prachtige optocht van rijkversierde fietsen, door de Zwabberbroekers te zijner eere georganiseerd. Er waren daarbij houten fietsen, uit het jaar nul, en die men geheel met oranjepapier had omwoeld; oude tweewielers van een paar meter hoogte, in neteldoek gehuld of met een oude vlag bekleed, en een was er bij, zoo waar met enorm groote zonnebloemen versierd, die flodderig langs den grond sleepten. Toch maakte het geheel een mooie indruk!

Natuurlijk schaarden al de gasten zich rond den jubilaris, om het schouwspel te zien, en enkelen hunner hadden zooveel schik in deze vertooning, dat zij het maal — trouwens al bijna afgeloopen — in den steek lieten en zich mengden onder de Zwabberbroeksche schoonen, die zich in grooten getale achter den optocht bewogen en het met de „vreemde" Kolvers al spoedig goed konden vinden! Het was nu wel niet mooi van die Kolvers, dat zij zoo wegliepen, maar . . . maar . . .!

(Slot volgt.)

ADVERTENTIËN.

Onovertrefbare Gomballen,

welke maar een klein kwartier noodig hebben om de baan te doorloopen, en dus zeer bevorderlijk zijn voor een **vlug** spel, zijn te bekomen in de houtdraaijerij van

STEVEN LUILAK te Gummibroek.

Voor de Kolvers!

Puik Sigaren,

met de merken:

„Kolfstek", „Opbal",

„In de Kast", „De Snybal",

enz.,

zijn bij alle Sigarenhandelaars verkrijgbaar.

H. H. Kolvers.

Wilt gij Uw Saijettenbal **stevig en goed bekleed** hebben, zendt hem dan naar den heer

L. M. VAN DER LAAR,
te GOUDA.